

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XVIII

Број 41

Фебруар 2020.

<http://www.paracinac.com/>

**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА**

Јован Петровић Ковач

Песме под Петрусом

**Активности
удружења**

СПОРТ

фото: С. Живановић

*Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина*

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

ХАЈДУЦИ: ПРВА НАРОДА ВОЈСКА И ПРВЕ ХАРАМБАШЕ

Хајдуци су били самоорганизована народна војска, једина заштита поробљених Срба у турском царству. После пада Смедерева кад Срби изгубише своју државност и војску, а србски великаши и богаташи пребеглоше преко Саве и Дунава, када народ остаде голорук без икаквог правног заклона или заштите, поче да се спонтано организује у народну војску, устаде против турског завојевача и зулума, а раја их прозва усташа (од старосрбске-аријске речи - устати, од санскритског корена: ст`а) – значи они који су устали против непријатеља, и бораху се у четама (старосрбска-аријска: ч`ата=чета, санскритски корен: ч`ад) – четници. Временом се одомаћило и раширило само једно име – хајдуци. Реч хајдук није турска, како су нас погрешно учили и данас уче србску младеж, већ је хајдук старосрбска-аријска реч која означава: покретљивог борца, оног који долази изненада, појављује се нагло, враћа се опет, диже се. Реч је изведена-потиче од старосрбског-аријског корена, алијас санскрита: ај. Дакле све горе поменути речи у вези са хајдуцима су старосрбске, алијас аријске (белашко –рашке) речи.

ПРВИ ХАЈДУК НОВАК ДЕБЕЉАК ОСЛОБОДИО ЦЕЛУ СРБИЈУ СВЕ ДО СОФИЈЕ

Под лозинком „Ко се не освети тај се не посвети“ у планине и горе високе сакупљаху се народни борци за слободу и поче тровековни хајдучки рат против Турака, (који није престао ни у време Милошеве Србије, јер Никола Мандрда беше последњи познати хајдук и Милошев саборац у Другом србском устанку). „У доба најцрњег мрака (шеснаести век) ... све горе и планине србске по Турском царству киптише од хајдука – србских осветника“ (С. Лукин Лазић, „Кратка повјесница Срба“, треће издање, „Никола Пашић“ Београд, 2000, стр. 154).

Први србски хајдуци као борци против турског освајача и зулума у средњем веку се појављују још за време деспота Стевана Лазаревића. Константин Филозоф у Житију деспота Стевана Лазаревића не помиње име првог познатог хајдучког харамбаше, већ само каже да потиче од „рода племенита“ и да славном господару (деспоту Стевану) прави велике дипломатске неприлике и проблеме на Порти. Тај богати србски властелин се очигледно није слагао са вазалском политиком деспота Стевана Лазаревића и решио је да се са својом војском лично супротстави Турцима.

По свој прилици не ради се о хајдуку Новаку Дебељаку (Дебељаковићу?), како се често а погрешно тумачи, јер се Новак Дебељак појавио

1596. године. Према доступним изворима, Новак Дебељак је опремио народну војску од преко 2000 хајдука, са којима је ослободио целу западну Србију, затим и источну Србију чак до Средца (Софије) од турских намесника, ага и бегова.

Толика је била борбена и бојна моћ србских хајдука, српске народне војске под заповедником-харамбашом Новаком Дебељаком.

СТАРИНА НОВАК ОСЛОБАЂАО СРБИЈУ ОД ГОРЕ РОМАНИЈЕ ДО ЕРДЕЉА У БАНАТУ

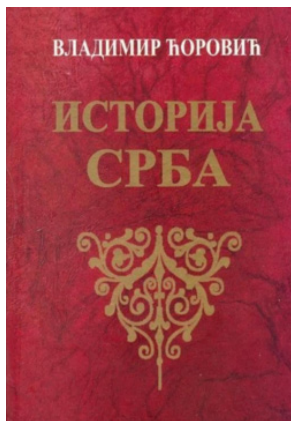

Старина Новак (рођен јоко 1520. г)
(Урош Предић, цртао по народној песми)

Чувени хајдук Старина Новак појавио се на историјској сцени око 1599. године и заповедао је народном србском војском хајдука од близу 10 хиљада бораца. Крстарио је на простору од Горе Романије у Босни до Ердеља у Банату, и „грдно таманио Турке“ (С. Л. Лазић). То су били највећи ројеви србских хајдука, који имали герилску тактику „где омркну – не освану“. Били су најчешће подељени у четама, (отуда – четници) од по 30 бораца, који задаваху јаде Турцима.

У народној песми се каже како Старина Новак и Дели Радивоје „пију вино код воде студене/ код некога кнеза Богосава“. Богосав се помиње у Раваничкој повељи цара Лазара из 1380/1381. године, где Лазар поред бројних села помиње и „Људину Богосава из Смедерева с општином и баштином“. Богосав Људина је очигледно врло снажна личност онога доба, с обзиром да је располагао баштином, коју је добио за време Лазарево, потврђена му је и од деспота Стевана Лазаревића, а вероватно и од деспота Ђурђа Бранковића и његовог сина Лазара. Зна се да је Мехмед Други Освајач свој србској властели узео и спалио све дипломе, даровнице, хрисовуље у град

Јајцу 1465. године. Вероватно су тада и Богосављеви преци изгубили све привилегије под Турцима. Вероватно из тих разлога је кнез Богосав Људина постао хајдучки јатак Старини Новаку, са ким пије вино „крај воде студене“, што би могло да се односи на реку Велику Мораву, која се улива у Дунав близу Смедерева. (Видети опширније: Мирослав Димитријевић, „Средњовековна нижа властела и династије у Поморављу“, часопис Хоризонт, број 10, Земун, 2017.)

Владимир Ћоровић у делу „Историја Срба“ говори о народном предању „рашта Новак оде у хајдуке“, и везује га за изградњу града Смедерева: „Народна традиција казује како је зад ударен тежак кулук и намет и како је то неке људе, као Старину Новака, отерало у хајдуке“ (стр 302). На другом месту у књизи В. Ћоровић спомиње и хајдука Дели

Марка, који је у Ердељу заједно са Румунима, „1603. године потпуно сузбили Мојсија Секеља, који се помоћу Турака био прогласио кнезом“ (стр. 428). На истој страници мало даље Ћоровић пише: „Тада се међу србским четницима спомиње и Баба Новак, чија ће се личност, у народној песми и предању стопити са Старином Новаком“. (В. Ћоровић, „Историја Срба“ БИГЗ Београд 1993, стр. 302 и 428).

Од једног Ћоровића доста. Искрено ни толико нисмо очекивали. Али нас је одушевио знаменити србски историчар Станоје Станојевић, познати „родољуб“, који је том периоду турског зулума и борби народне хајдучке војске посветио целу целијату реченицу у делу „Историја србског народа“: „**Због тешких зулума, које је усталом турска централна власт у ово доба још покушава да спречи, намножили су се свуда хајдуци, који су се светили непријатељима**“, пише врли историчар Ст. Станојевић на 256. страници поменутог дела. Замислите, јадна и немоћна турска централна власт настоји да спречава зулуме, али србски хајдуци се множе и свете непријатељу. Замислите ту дрскост србских хајдука!? Замислите и то перо које је имало храбрости да срочи заувек ову бедну реченицу о борби србске народне војске – хајдука против Турака, а да се при том не умори од умног и научног рада! Па ко је онда достојан потомак славних предака, питам се, питам? Учени србски синови или храбра сиротиња раја?

КОЈИ ХАЈДУЦИ НА ЈУХОРУ БЕХУ?

Планина Јухор у свако време, па и у агарјанско, пружала је идеалне услове за герилску-хајдучку

борбу против Турака. Близина старог а важног пута Јагодина-Крушевац, који је у време краља Милутина био – Цариградски друм, а уствари некадашњи „римски насип“, (описује га Француз Бертрандол де ла Брокијер, који је њиме прошао, а у време „рачког деспота“ Стевана Лазаревића), затим брдовити Левач као залеђе богато шумом, бројним планинским изворима и раштркана насеља на Јухору, погодна за јатаковање, мамила су народну-хајдучку војску.

На Јухору је било хајдучких чета и одметника од турског зулума, што се памти и преко три данашња хидронима-Ајдучки кладенац, Ан код Ајдучког кладенца Ајдучки поток. И народно предање говори о постојање хајдука на Јухору. Тако у једној шаљивој песми коју је забележио Милан Ђ. Милићевић, у делу „Кнежевина Србија“ стоји и овај стих: „Поточани сви редом хајдуци“. А село Поточац се и данас налази испод Јухор-планине, некада је било још дубље засељено у јухорској бучини.

Јухор на топографској карти

Сматра се да је на Јухору један од многих главних заповедник хајдука – био и Мијат харамбаша. Али његово кретање се не везује само за ову планину. Мијат са својим хајдуцима је стизао свуда тамо где је требало да буде у одсутном часу. Једна народна песма упамтила га је на планини Куновици (Сувој планини) код Ниша:

Вино пије Мијат харамбаша
У високој гори Куновици,
Шњиме пије Лазо барјактаре,
А до Лаза Даничићу Виде,
Око Вида тридесет хајдука.
Кад с' хајдуци вином напојише,
"Вако рече Мијат харамбаша:
„Побратиме, Лазо барјактаре,

„И вас браћо, тридесет хајдука!
 „Није л' мајка родила јунака,
 „Ја л' сестрица браца одњијала
 „Без бешике на десници руци,
 „У чету га моју опремила,
 „Да отиде у Лијевна града,
 „**Да сакује токе триесторе**
 „**На мојијех тридесет хајдука,**
 „**И начини тридест челенака**
 „**На нашијех тридесет калпака;**
 „**Сваке токе да су позлаћене;**
 „**Моје токе од оке четири,**
 „**Оне да су од сувога злата,**
 „**И у њима три камена драга,**
 „**Нек се знаду токе Мијатове?**

Из ове беседе Мијата Харамбаше се јасно види да је он сматрао своју чету правом војском, а себе командантом војне јединице која мора и треба да има сву модерну војну и заштитну опрему тога доба.

МИЈАТ ЗУБИЋ - ЈУХОРСКИ ХАРАМБАША

У народном усменом предању често се спомиње још један Мијат-Мијат Зубић. Топоним Мијатовца, данас велико село код Гиља, одмах испод последњег обронка Јухора може да се односи на Мијата Харамбашу, а можда се зове и по Мијату Зубићу. Наиме, Мијат Зубић би требало, по свој прилици, да је потомак оног моравског властеличића Зуба, који је са Шишатом заузео територију Цреповог властелинства, односно „умеђио село Паракинов брод“, „са знатним приходима“, после Косовске битке. Тај Зуб се спомиње у повељи кнегиње Милице из 1394. године, издате у Јагодини, која је исправила неправду од стране грамзивих србских властеличића. (Видети опширније: Мирослав Димитријевић, „Средњовековна нижа властела и династије у Поморављу“, часопис Хоризонт, број 10, Земун, 2017.)

У нестала средњовековна села мр Радослав Прокић убраја и село Зубарје поред Мораве, чију тачну локацију до сада још нико није пронашао. Име му потиче од аутохтоне сорте говечета – зуб или тур. То село Зубарје Југ Богдан (историјска личност Вратко Немањић) је био наменио својој остарелој мајци, да је оно храни и издржава под старе дане. Можда заиста постоји та историјска веза између властеличића Зуба, села Зубарја, јухорског хајдука Мијата Зубића и Мијатовца. А Зубарје, нестало село крај Мораве, вероватно је било на месту или у близини, данашњег Мијатовца?

Мирослав Димитријевић

ПАРАЋИНАЦ
 Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Знаменити Параћинац

Добривоје Драгутина Бошковић – Бошко

Добривоје Бошковић Бошко (1922-1986)

У току зиме 1945 године неколико месеци од ослобођења једног дела Србије у напорима на консолидацији нове народне власти, упознао сам Добривоја Бошковића - Бошка. Тих ратних дана у руковођење политичким радом у срезу параћинском нашао се Добривоје Бошковић, првоборац, политички комесар, борац НОБ-а. У параћинској политичкој организацији постављен је за секретара среског комитета КПЈ. Чули смо да је родом из ваљевског краја, општина Мионица, село Команице. Иначе 3 км удаљеног од села Струганика, родног села великог српског војводе и војсковође Живојина Мишића. Бошков отац Драгутин Бошковић је био лични пратилац војводи у балканским ратовима па и у првом светском рату. Бошко о томе није причао, био је скроман и ако је о томе и Добрица писао у роману Време смрти.

Колубарска чета јули 1941 слика из војног музеја (Бошко дечак у средини)

Добривоје је рођен 7 јула 1922. године. Као деветнаестогодишњак 1941. ступа у партизански покрет. Стицајем објективних и личних околности, везао се за град Параћин. Даљим развојем политичких и других околности његова активност се шири поморавским (Јагодина) и шумадијским (Крагујевац) регионом и крајем. Године 1946 се оженио Мирославом Јовановић - Миром гимназијалком параћинске гимназије. У браку су добили два сина, Владимира и Бранка, Влада је постао архитекта а Бранко је постао тв сниматељ информативног програма РТС-а.

Бошко у Параћину 1945. године

Бошко је био скоро свуда, одлично је пратио и познавао ситуацију. Зналачки је учествовао у решавању свих проблема. Окупљао је људе и имао њихову подршку, тај широк круг сарадника, поштовалаца и пријатеља је настао, јер је многе помагао и подржавао у њиховим тежњама, умео је да буде добар друг и пријатељ. У раду на унапређењу кадрoвске политике имао је неоспорне успехе, многи републички кадрови су напредовали уз његову несебичну помоћ и подршку. Његова људска комуникација је била фасцинантна. Мање је познато да су се многи руководиоци везивали за средине у којима су радили по партијском задатку. За Бошка је то било карактеристично. Када је био на високим партијским функцијама и задацима није прекидао комуникацију са Параћинском средином. Поред свих успеха и резултата које је постигао у раду, треба рећи да је био до краја озбиљан, доследан, принципјелан и врло скроман. У свом односу према обавезама, задацима као и људима са којима је радио, био је консеквентан и

правичан. О себи није водио превише рачуна и то се одразило на његов живот и здравље.

Уживао је да борави у Параћину у породичној кући своје породице (тазбине). У тој кући у Параћину у Мајора Марка 43, разболео се почетком маја 1986 и убрзо, већ 31. маја исте године у 14 часова је преминуо на ВМА у Београду у 64-тој години живота. Сахрањен је уз државне почести у алеји заслужних грађана у Београду.

Није доживео све ове геополитичке промене које су снашле Србију и Југославију, постоји писана опорукa у којој он слути све те надолазеће историјске ломове. Успео је за разлику од многих својих ратних другова да не доживи трагедију распада земље. Можда је то нека утеха. Последње функције: члан председништва Републике Србије, извршни секретар ЦК Србије, председник координационог тела за кадрове и именовања Републике Србије, посланик савезне скупштине СФРЈ, члан ЦК Србије, носилац више одликовања за заслуге у рату и миру.

др. проф. Милосав Обрадовић

С обзиром да је Бошко сав свој радни век подржавао, бринуо и посветио Параћину, те и поред тога што није био рођени параћинац, може се сматрати човеком који је много волео Параћин и оно што чини Параћин јединственим градом у Поморављу, Шумадији и Србији.

Редакција гласила Параћинац

Књижевна колонија

ПЕСМЕ ПОД ПЕТРУСОМ

На само 14 километара од Параћина на путу према Источној Србији се ушушкало село Забрега, између брда, у котлини реке Црнице где се налазе остаци 14 средњовековних манастира и цркава и стари град Петрус који је археолошки неистражен. Забрега има пет воденица и једно је од најпосећенијих у Поморављу у последњих пет година.

Друштво Петрус за очување традиције из Забреге на челу са браћом Драганом и Владом Вучковић је основало ликовну, фото и књижевну колонију па га посећују и уметници из целе Србије.

На Петој књижевној колонији Намасија Друштва Петрус 13. октобра 2019. године су учествовали песници, професори и ученици Машинско-електротехничке и Економско-трговинске школе из Параћина. То су млади који своје песме и приче објављују у часописима и чланови су литерарних секција при школи. Тог октобарског сунчаног дана испред манастира Намасија у зеленом амфитеатру поред реке Црнице и њених каскада чули су се стихови талентованих младих ствараоца. Овог пута су писали песме, приче, есеје, путописе на теме: Мирис и печат петрушког хлеба; На темељима између понора и неба; Пред фрескама манастира Намасија; Откључавање тајни реке Црнице. Своје литерарне радове су представили ученици другог, трећег и четвртог разреда: Сузана Радовановић, Јелена Рајчић, Ива Николић, Сара Матић, Анастасија Милошевић, Адријана Ђорђевић, Сара Лукић, Ана Ристић и други. Поетски рецитал између реке и Јужног Кучаја својим песмама али и дружењем са младима употпунили су песници Књижевног клуба "Мирко Бањевић", али и професори српског језика и књижевности Александра Стефановић, Валентина Гојовић, Ирена Соколовић, Марија Николић, Александра Љубисављевић, Словенка Живановић. Музичким прилозима улепшали су програм ученици ових школа који су и чланови Друштва "Петрус" Ненад Вучковић гитариста и вокали Аница Раденковић, Теодора Стефановић и други.

Програм је обогатила и млада женска певачка група Друштва Петрус која наступа од Забреге до Халкидикија. При Друштву су и мали фолклористи али и они који су већ стасали и који наступају на фестивалима игре широм Балкана. На Петој књижевној колонији "Намасија" млади нису показали само свој таленат и да стварају здушно у овом изворишту духовности него и исконску жељу да се сачува традиција, култура и историја Петрушке области. Овај крајолик су посетили и најмлађи, ученици О.Ш. "Ђура Јакшић" из Параћина, али и многи планинари који су храбро прешли стазе петрушких монаха и тако отворили капије овог бајковитог места које посетиоце не оставља равнодушним.

Стазом монаха до сада су корачали и писци: Мома Димић, Радомир Андрић, Слађана Ристић, Гордана Малетић, Милутин Дедић, Игор Вукојевић и својим пером исписали најлепше записе о Петрусу.

У име Друштва Петрус

Слађана Ристић

Велика Андрићева награда

Драгославу Михаиловићу "Велика Андрићева награда"

Драгослав Михаиловић је добитник "Велике Андрићеве награде". Уручење признања је уприличено на свечаности у институту у Вишеграду на дан српског просветитеља Светог Саве, Савиндан, 27. Јануара 2020. године.

Драгослав Михаиловић је добио награду за животно, књижевно стваралаштво које представља укупни допринос књижевности и култури. У жирију "Велике Андрићеве награде" били су академик Јован Делић, писац Мухарем Баздуљ и књижевни критичар Желидраг Никчевић.

Када је по објављивању романа "Када су цветале тикве" постао идеолошка мета, упркос признању "Бора Станковић" које је за антологијски роман освојио, Драгослав Михаиловић добио је заштиту јединог нашег нобеловца који му је пришао, и са њим се поздравио срдачно - дајући до знања, тако, да између "ловаца на главу" писца и власти, постоји штит. У понедељак, на Савиндан, у Вишеграду, целокупно дело нашег писца и академика биће заштићено "Великом Андрићевом наградом" коју додељује Андрићев институт. Тако се догодило да је у светским размерама најпознатији наш аутор два пута стао у Михаиловићеву одбрану.

- "Велика Андрићева награда" Михаиловићу је уручена за животно дело, дакле за свеукупно стваралаштво - нагласио је Емир Кустурица, испред Андрићевог института. Књижевност представљамо као интернационализовану категорију, да би се она у име Иве Андрића, који је наш у међународним

оквирима најзначајнији писац, на најбољи начин сачувала.

Драгослав Михаиловић

Јован Делић је рекао да је Михаиловић добио награду за целокупни прозни и драмски опус, истичући да се већ са првим књигама, "Фреде, лаку ноћ" и "Кад су цветале тикве", уврстио међу водеће српске писце. Делић је додао да се Михаиловић у својим књигама усмерио на живу реч, на глас јунака, по правилу несрећника и аутсајдера, који говори сленгом, дијалектом, а најбоље приповетке и романи су испричани у првом лицу. Михаиловић је класик српске књижевности и родоначелник цијеле прозне оријентације назване "проза новог стила".

Редакција

/1/ <https://www.novosti.rs/>

/2/ http://www.rtv.rs/sr_lat/region/andriceva-nagrada-dragoslavu-mihailovicu-i-jahini-guzelj_1075477.html

Информације из Удружења

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду се у 2019. години до сада окупљало на укупно 7 дружења, традиционално последњег уторка у месецу, изузимајући јануар, јул и август. У јануару није било окупљања због временских прилика и хладних просторија, а у јулу и августу правимо уобичајену летњу паузу.

У овој години су изашла три броја нашег гласила Параћинац и то у фебруару (бр.38), у мају (бр.39) и у октобру јубиларни 40. Број. У плану је припрема Зборника свих бројева нашег Гласила Параћинац на CD рому у пдф формату, који ће бити доступан и на нашем сајту за преузимање.

Насловне стране гласила Параћинац у 2019. години

У овој години смо остварили богату и дугорочну сарадњу са Завичајним музејом у Параћину и директором музеја Браниславом Стојановићем. То је резултирало да смо током фебруарског, мартовског и априлског окупљања имали презентације и изложбу у сарадњи са Завичајним музејом.

Редовно фебруарско окупљање одржано је у уторак 26.2.2019. када је одржана и презентација изложбе и промоција публикације ПРИВРЕДА ПАРАЋИНА – од млина до савремене индустрије. Презентацију је одржао директор Завичајног музеја у Параћину, Бранислав Стојановић. На овом окупљању је представљен и број 38. гласила Параћинац.

На презентацији је члановима Удружења Параћинаца, подељен најновији број гласила Параћинац, као и презентована публикација са пригодним календаром са фотографијама старог Параћина.

Редовно мартовско окупљање је одржано у уторак 26.3.2019. За ову прилику је, опет у сарадњи са Завичајним музејом приређена презентација и изложба СПОРТСКИ ДУХ ПАРАЋИНА. Изложба се бави настанком и развојем спорта у Параћину од почетка 20. века. Изложба је тематски подељена хронолошки и по спортовима. Изложбу чине фотографије и тродимензионални предмети из збирке Завичајног музеја Параћин. Изложба је на паноима приказана током презентације. Презентацију је одржао директор Завичајног музеја у Параћину, Бранислав Стојановић.

Бранислав Стојановић током презентације изложбе СПОРТСКИ ДУХ ПАРАЋИНА

Редовно априлско дружење је одржано у уторак 23.4.2019. од 18.00 и тада је поновљена презентација публикације ПРИВРЕДА ПАРАЋИНА – од млина до савремене индустрије, као и изложба Спортски дух Параћина која је постављена на прошлом, мартовском окупљању. На априлском окупљању је планирана и одржана и Годишња скупштина Удружења Параћинаца, са предлогом за избор руководећих органа Удружења у складу са Статутом Удружења.

Током маја месеца је планирана екскурзија у ЗАВИЧАЈ за 25. мај, која је нажалост отказана због малог броја пријављених. Редовно мајско окупљање је одржано 28.5.2019. када је представљен и подељен број 39. нашег Гласила Параћинаца.

У јуну месецу је преминуо проф. др Властимир Матејић. Сахрањен је у Београду. Проф. др Властимир Матејић је био почасни председник Европског покрета у Србији. Докторирао је на Машинском факултету у Београду, а усавршавао се на Берклију у Калифорнији. Био је генерални директор Института "Михајло Пупин" и Савезни министар за науку, технологију и развој од 1992. до 1993. године. Предавао је на неколико факултета у земљи и иностранству. Веровао је у друштво засновано на знању и трудио се да иновације, истраживања и развој буду основа рада и напретка Европског покрета у Србији. Проф. др Властимир Матејић је и један од оснивача нашег Удружења.

Редовно јунско дружење је одржано последњег уторка 25.6.2019. и овом приликом је приређено књижевно вече и промоција књиге афоризама Владице Миленковића. Представљена је Књига године или Чујте, сатиричари, Чувајте се себе! Ово је друго дружење са нашим познатим афористичарем Владицом Миленковићем. Претходна промоција је била 29.4.2014. године када смо промовисали књигу афоризама За сваки случај, истог аутора.

Ове године у Параћину је одржан и 13. мото скуп у некадашњој касарни 7. јули. На овом скупу је био присутан велики број бајкера из свих крајева Србије које су између осталих у два дана забављали Инспектор Блажа, BandX (Tribute AC/DC) и Атомско склониште. Тринаести мото скуп у Параћину је истовре-мено била и прослава 25. година рада параћинског удружења бајкера White Angels.

Уручење Златне плакете Удружењу за допринос промоцији града Параћина

У септембру месецу одржано је редовно дружење 24.9.2019. године, када је тема разговора био Дан Општине Параћин. Делегација Удружења Параћинаца у саставу: проф. др Саша Живановић, Петар Живановић, Бранко Куцина и Саша Радуловић је присуствовала свечаној седници Скупштине Општине Параћин поводом Дана Општине 27. Септембар. На овој свечаности су уручена и признања удружењима и појединцима за допринос промоцији града Параћина. Наше Удружење Параћинаца је добило Златну плакету за допринос промоцији града Параћина.

Редовно октобарско окупљање је одржано у уторак 29.10.2019. од 18.00. На овом окупљању је представљен најновији ЈУБИЛАРНИ 40. број нашег Гласила ПАРАЋИНАЦ. У овом броју на повећаном броју страна се налазе занимљиви чланци као што су: Параћинска паметарница, Знаменити параћинац-Генерал Илија Гојковић, Фонтана у Параћину, 27. септембар – Дан Општине Параћин, Свечана седница Скупштине поводом Дана Општине Параћин, Поводом "Књиге године" – афоризми Владице Миленковића, Информације из Удружења и спортска страна. Овом приликом је пројектован и кратак филм о одржаној Свечаној седници Скупштине поводом Дана Општине Параћин, на којој је наше Удружење добило Златну плакету за допринос промоцији града Параћина.

Редовно новембарско дружење је одржано у уторак 26.11.2019. од 18.00. На овом окупљању су подељени преостали бројеви јубиларног 40. броја нашег Гласила ПАРАЋИНАЦ. Такође смо обавестили чланство о позиву од Александра Драгановића, из ЕТШ Параћин, који води "Креативну радионицу", да на на Великој сцени "Звездара театра", у среду 27.11. 2019. у 13 сати, погледамо њихову представу "Деда Мраз је шворц".

Плакат за представу "Деда Мраз је шворц"

Чланови нашег Удружења су подржали и присуствовали овој представи. Ученици параћинске Економске школе извели су представу "Деда Мраз је шворц" пред препуном салом Звездара театра. Глумили су без треме, надахнуто, духовито, ангажовано, односно, младалачки лепршаво. Треба

истаћи и њихов музички таленат. На крају су били награђени дуготрајним аплаузом. Проф. Александар Драгановић, у свом тексту, одлично је уочио дешавања у школству и то упаковао у позоришну игру. Треба похвалити његов труд да ученици усаврше своје глумачке вештине. Закључак је да су сви они оправдали поверење театра да им омогући да позорницу поделе са највећим именима српског глумишта. Честитамо им!

Своје редовно ДЕЦЕМБАРСКО дружење одржано је у уторак 24.12.2019. од 17.00. На овом окупљању смо поделили преостале бројеве нашег Гласила ПАРАЋИНАЦ, који су штампани у овој години. Овом приликом смо приредили дружење уз пригодан коктел поводом нове године. Захваљујемо се свима који су нашли времена да се друже са нама, а остале позивамо да нам се придруже у наредној години.

У 2020. години редовне активности Удружења се настављају у ФЕБРУАРУ, традиционално последњег уторка у месецу. У ЈАНУАРУ није било окупљања због просторија које се не греју.

У наредним месецима (февруар или март) је планирана промоција Збирке песама Сентиментално васпитање, аутора Александра Драгановића, који је врло успешно представљао Параћин са ученицима Економске школе, представом коју су одиграли у „Звездара театру“, а где је део публике чинило и чланство нашег Удружења.

Све информације о актуелним дешавањима у Удружењу су доступне на фејсбук профилу нашег удружења као и на сајту удружења. Позив на дружење сваког последњег уторка у месецу је стално отворен.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

СПОРТ

Најпознатији параћински клуб додирнуо дно

Јединству никако да крене

Параћин. Дуго, баш дуго траје криза у Јединству. Клуб је јесенас, после испадања из српсколигашког друштва кренуо са такмичењем у зонској лиги „Запад“ са два идејама којим се руководи Управни одбор на челу са Др Миливојем Милошаковићем. Прва односила

се на финансијску консолидацију с обзиром на то да је клуб током претходних година трошио више него што је добијао, према предвиђеним програмским активностима. Она друга идеја била је да се врате у клуб играчи који су стасавали у Јединству и да се клуб већ наредне сезоне у друштво српсколигаша истока. Међутим, како сада

ствари стоје ни једна од идеја није реализована. Јесен је завршена пласманом на друго место првенствене табеле уз освајање 38 бодова - 12 победа, две нерешене игре и један пораз, а то је донело заостатак за првопласираним Радничким из Свилајнца од три бода.

Ни идеја од финансијској консолидацији није остварена, а све зато што је довођење „наших“ играча, такође, много коштало, јер су с њима уговорене велике „плате“ као и са тренером Владаном Петровићем и помоћницима, Дарком Миладиновићем и Слободаном Марковићем. Очигледно је да се Душко Дукић, директор клуба и Др Миливоје Милошаковић нису баш најбоље прерачунали приликом планирања финансијских прихода. Наиме, они су очекивали да ће из буџета општине моћи да рачунају на потребну финансијску инјекцију, а да су том приликом занемарили, намерно или не, да клуб који на крају претходне сезоне испадне у нижи ранг, нема право на додатна средства. Због мањка пара и неисплаћивања заосталих потраживања играчима и стручном штабу искуснији играчи су одбили да почну с припремама најављујући, уједно, да могу да напусте клуб као што су то већ учинили Немања Милојевић и Вук Ђурић (отишли у Ђупријску Мораву).

Због свих промашаја који су учињени ситуација у Јединству није ни мало ружичаста. Додуше, према тренутном стању, када ово пишемо, извесно је да ће тренутно, први тренер Јединства бити Дарко Миладиновић. Млади тренер је окупио неколицину играча и почео да тренира, али су то, сем двојице искуснијих, углавном омладинци. Оно што је, такође интригантна је да Управни одбор Јединства још увек није одржао званичну седницу на којој је Миладиновић требало да буде инаугурисан у Шефа стручног штаба, већ је, према речима секретара, Зорана Марковића, то одлучено на некаквом неформалном састанку председника Милошаковића, директора клуба, Дукића и неколицине искуснијих играча.

Миодраг Перућ

СФС Борац марљиво тренира за пролећни део првенства „Стактарци“ ухватили ритам

Параћин. Јесењи део првенства завршили су на петом месту првенствене табеле. То није било оно што су у планирали и очекивали. Наиме, у најбоље котираном параћинском фудбалском клубу, надали су се да могу и до самог чела табеле и пласмана на прволигашку сцену. Због тога су, током прелазног периода, на место шефа стручног штаба поново поставили Марка Будисалића који је летос кренуо као водећи стручњак клуба, а онда после освајања, само седам бодова из пет утакмица,

заменен, до тада помоћником, Дејаном Поповићем. Са новим - старим тренером СФС Борац је 25. јануара почео припреме, али се одмах суочио и са кадровским проблемима. Наиме, с обзиром на то да је општинска управа, очигледно дискриминисаним „Стакларцима“ наменила само три милиона динара за овогодишње активност (Јединству као зонашу предвиђено је давање пет милиона динара) у клубу су морали да посегну за смањењем финансијских издатака играчима (платама) на име уговора о бављењу спортом, а то је довело до одласка неколицине у друге клубове. Јесенас најбољи, Данијел Златковић отишао је у редове српсколигашког супарника из Књажевца, Предраг Микић и Бојан Антонијевић су прешли у Ћупријску Мораву, а и Милан Вељковић је најавио одлазак из клуба чији је члан више од 10 година.

Тренутно на тренинзима имамо седамнаесторицу играча, а међу њима је само један новајлија, Матија Павловић који је дошао из Темнића 1924. Како прелазни рок још траје очекујемо да нам приступи још неколико играча мада су њихова имена још увек у магли. Радује да се натерен, после излечене повреде прлома кости стопала, у пун тренажни ритам вратио Намања Павловић - каже Новица Радивојевић, секретар СФС Борца.

„Стакларци“ ће цео ток припрема спровести у Параћину уз одигравање седам припремних утакмица. Према наводима тренера Будисалић, првенствено постављени циљ освајања првог места више није амбиција клуба. У клубу се надају да ће првенство завршити на месту које ће бити бар једно више него што је било на крају јесени.

Миодраг Перич

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на e-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинац

ПУТУЈТЕ ЈЕФТИНО, БРЗО I УДОВНО!

Захвалница

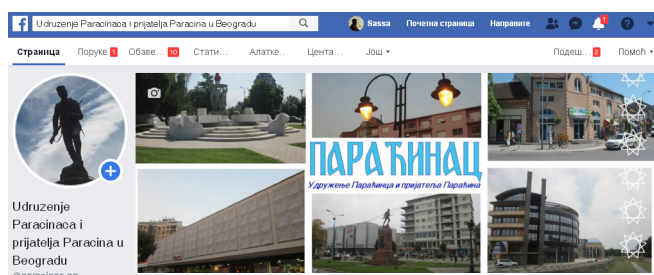

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи.

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Активности Удружења као и информације о редовним окупљањима можете пратити на Facebook профилу Udruzenje Paracinaca i prijatelja Paracina u Beogradu, као и на нашем сајту на адреси www.paracinac.com.

Гласило удружења Параћинац и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор: др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).

Техничка припрема и уређење: др Саша Живановић

Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд

веб адреса: www.paracinac.com

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинац и пријатеља Параћина

